

[Steen.]

og Respekt for den Indsats, Hedeselskabet har ydet, maa man forstaa, at naar man vil gaa ind i et Grundforbedringsarbejde af et Omfang som det, der her er tilsigtet, kan Hedeselskabet ikke magte denne Opgave, og min Tilslutning til, at et Samarbejde mellem Udvalget og Hedeselskabet etableres, er betinget af, at det ikke paa nogen Maade forsinker Gennemførelsen af det, der her tænkes iværksat.

Der er af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holstein, udtalt Ønske om, at forskellige Bestemmelser i Lovforslaget bliver underkastet en grundig Udvalgsbehandling. Hertil er man jo altid rede og er det ogsaa i dette Tilfælde. Men jeg føjer til, at vi maa se at gøre dette saa hurtigt, som det uden at skade det grundige lader sig gøre. Naar vi nu er saa enige om en Ting, at det hele skal bygges op paa den Maade, at de, der i det praktiske Liv faar med det at gøre, skal vise Hurtighed og Handledygtighed, saa maa man hertil føje Haabet om, at Rigsdagen maa vise et godt Eksempel ved baade at handle hurtigt og dygtigt, saaledes at disse Foranstaltninger hurtigst muligt kan iværksættes og de gode Resultater, vi venter deraf, ikke maa udeblive for længe, hverken for den ene Part, de arbejdsløse, eller for de varige Værdier, der kommer de paagældende Grundejere og senere hele Samfundet til gode. — Hermed være Lovforslaget anbefalet.

Forsvarsministeren (H. P. Hansen):

Jeg er i den lykkelige Stilling paa Landbrugsministerens Vegne at kunne takke samtlige Ordførere, ikke alene for deres Tilslutning til Lovforslaget, men ogsaa for deres velvillige Tilslutning til det. Derfor falder det jo meget let at behandle denne Sag her, skønt jeg ellers ikke kan rose mig af at være inde i alle dens Enkeltheder.

Det ærede Medlem Hr. Holstein, der var Ordfører for Partiet Venstre, pegede meget rigtig paa den vigtige § 9 og fremhævede, at det Udvalg, der skal nedsættes i hvert Amt, ikke alene havde en Pligt til at administrere denne Lov, men havde en Pligt til at være virksom til Lovens Udnyttelse; og derfor er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er af største Betydning, at disse Udvalg sammensættes paa en rigtig Maade, saaledes at man ikke blot faar et Udvalg, men at det bliver et Udvalg, der virkelig vil udnytte Loven og gøre et Arbejde for, at Loven bliver helt og fuldt udnyttet.

Hvorvidt det kan ordnes paa den

Maade, som det ærede Medlem ønskede, at Hedeselskabet her skulde have en afgørende Indflydelse, tør jeg ikke udtale mig om, men da Landbrugsministerens Bestræbelser jo gaar ud paa ikke alene at faa Loven gennemført, men ogsaa at faa Loven udnyttet, naar den er gennemført, gaar jeg ud fra, at Landbrugsministeren vil være villig til at overveje dette Spørgsmaal om i størst mulig Udstrækning at drage Hedeselskabet med ind. Det kan naturligvis ikke være Opgaven at faa det størst mulige Antal Udvalg, Formaalet maa være med det mindst mulige Antal at naa det bedst mulige Resultat, og hvis det kan ordnes ved et Samarbejde med Hedeselskabet, gaar jeg ud fra, at Landbrugsministeren ikke vil være imod det. Men jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Steen, naar han siger, at det nytter ikke, at man lægger Sagen over til Hedeselskabet, hvis Hedeselskabet derved bliver overbebyrdet med Arbejde, saaledes at det ikke er i Stand til at udføre det Arbejde, som her kræves. Jeg forstod ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Holstein — det fremgik klart af det ærede Medlems Udtalelser —, at han ønsker, at Loven skal udnyttes, og at det kun gælder om, at Udvalgene sammensættes paa den bedst mulige Maade.

Hvad angaar Udgifterne ved Landvæsenkommissionerne, er det jo et Spørgsmaal, der kan drøftes i Udvalget.

Hvad § 6 angaar, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. Fibiger, at jeg forstaaer det saaledes, at større Ejendomsbesiddere udmærket kan faa Laan efter § 1, hvis deres økonomiske Forhold tillader det. § 1 gaar ud paa, at enhver Landbruger kan faa Laan til dette Arbejde, naar man i Henhold til § 2 skønner, at den paagældendes økonomiske Forhold taler derfor. Det vil kunne ske, at baade større og mindre Ejendomsbesiddere ikke kan faa Laan efter § 1, men maa henvises til § 6.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt mindre Ejendomsbesiddere, som ikke kan faa Laan efter § 1, kan faa Tilskud til Drænrør, tør jeg ikke udtale mig om, men det er et Spørgsmaal, som ogsaa kan behandles i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg takker paa Landbrugsministerens Vegne for de venlige Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte om den Dristighed, Ministeren havde vist ved at fremsætte et saa vidtrækkende Forslag, og jeg deler det ærede Medlems Ønske om, at Ministeren ogsaa maa faa Lejlighed til at føre Forslaget igennem og faa det til at